

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce, soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobkyně: **Prima Vizus, o.p.s.,**
sídlem Dolnická 21, 350 02 Cheb,
zastoupená advokátem Mgr. et Mgr. Janem Jungem,
sídlem Štěpánská 615/24, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2,

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 1. 2022, č. j. MPSV-2022/590-915, ze dne 5. 1. 2022, č. j. MPSV-2022/605-915, ze dne 6. 12. 2021, č. j. MPSV-2021/188948-915, ze dne 6. 12. 2021, č. j. MPSV-2021/188859-915, a ze dne 6. 12. 2021, č. j. MPSV-2021/189320-915

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

I.

Vymezení věcí a napadená rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 3. 2. 2022 (dále jen „žaloba č. 1“), doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) dne 4. 2. 2022, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2022, č. j. MPSV-2022/590-915 (dále jen „napadené rozhodnutí č. 1“), jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Karlových Varech (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 29. 11. 2021, č. j. 285253/21/KV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí č. 1“). Prvostupňovým rozhodnutím č. 1 rozhodl prvostupňový orgán podle § 47d odst. 6 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon OSPOD“) o žádosti žalobkyně tak, že se žalobkyni zvyšuje státní příspěvek na výkon pěstounské péče (dále jen „SPVPP“) o částku 8 000 Kč za kalendářní rok 2021. Zvýšení příspěvku žalobkyni vzniklo z titulu jedné nově uzavřené dohody o výkonu pěstounské péče, jak bylo blíže specifikováno v předmětném rozhodnutí, přičemž nárok byl přiznán od měsíce listopadu 2021, tj. 2 x 4 000 Kč. Řízení o žalobě č. 1 bylo u soudu zaevidováno pod sp. zn. 57 Ad 2/2022.
2. Dále se žalobkyně žalobou ze dne 3. 2. 2022 (dále jen „žaloba č. 2“), doručenou soudu dne 4. 2. 2022, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2022, č. j. MPSV-2022/605-915 (dále jen „napadené rozhodnutí č. 2“), jímž bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto odvolání žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 3. 12. 2021, č. j. 287582/21/KV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí č. 2“). Prvostupňovým rozhodnutím č. 2 rozhodl prvostupňový orgán podle § 47d odst. 6 zákona OSPOD o žádosti žalobkyně tak, že se žalobkyni zvyšuje SPVPP o částku 332 000 Kč za kalendářní rok 2021. Zvýšení příspěvku žalobkyni vzniklo z titulu 21 nově uzavřených dohod o výkonu pěstounské péče, jak bylo blíže specifikováno v předmětném rozhodnutí, přičemž nárok byl přiznán u 20 dohod od měsíce září 2021 (tj. 20 x 4 x 4 000 Kč) a u jedné dohody od měsíce října 2021 (1 x 3 x 4 000 Kč). Řízení o žalobě č. 2 bylo u soudu zaevidováno pod sp. zn. 77 Ad 1/2022.
3. Dále se žalobkyně žalobou ze dne 3. 2. 2022 (dále jen „žaloba č. 3“), doručenou soudu dne 4. 2. 2022, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2021, č. j. MPSV-2021/188948-915 (dále jen „napadené rozhodnutí č. 3“), jímž bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto odvolání žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 25. 10. 2021, č. j. 254255/21/KV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí č. 3“). Prvostupňovým rozhodnutím č. 3 rozhodl prvostupňový orgán podle § 47d odst. 6 zákona OSPOD o žádosti žalobkyně tak, že se žalobkyni zvyšuje SPVPP o částku 136 000 Kč za kalendářní rok 2021. Zvýšení příspěvku žalobkyni vzniklo z titulu 8 nově uzavřených dohod o výkonu pěstounské péče, jak bylo blíže specifikováno v předmětném rozhodnutí, přičemž nárok byl přiznán od měsíce září 2021 celkem u šesti dohod (6 x 4 x 4 000 Kč) a od měsíce srpna 2021 u dvou dohod (2 x 5 x 4 000 Kč). Řízení o žalobě č. 3 bylo u soudu zaevidováno pod sp. zn. 55 Ad 2/2022.
4. Dále se žalobkyně žalobou ze dne 3. 2. 2022 (dále jen „žaloba č. 4“), doručenou soudu dne 4. 2. 2022, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2021, č. j. MPSV-2021/188859-915 (dále jen „napadené rozhodnutí č. 4“), jímž bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto odvolání žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 25. 10. 2021, č. j. 254284/21/KV (dále jen „prvostupňové

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodnutí č. 4“). Prvostupňovým rozhodnutím č. 4 rozhodl prvostupňový orgán podle § 47d odst. 6 zákona OSPOD o žádosti žalobkyně tak, že se žalobkyni zvyšuje SPVPP o částku 12 000 Kč za kalendářní rok 2021. Zvýšení příspěvku žalobkyni vzniklo z titulu jedné nově uzavřené dohody o výkonu pěstounské péče, jak bylo blíže specifikováno v předmětném rozhodnutí, přičemž nárok byl přiznán od měsíce října 2021 (1 x 3 x 4 000 Kč). Řízení o žalobě č. 4 bylo u soudu zaevidováno pod sp. zn. 55 Ad 1/2022.

5. A konečně žalobkyně se žalobou ze dne 3. 2. 2022 (dále jen „žaloba č. 5“; žaloby č. 1 až 5 dále společně jen „žaloby“), doručenou soudu dne 4. 2. 2022, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2021, č. j. MPSV-2021/189320-915 (dále jen „napadené rozhodnutí č. 5“; napadená rozhodnutí č. 1 až 5 dále společně jen „napadená rozhodnutí“), jímž bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto odvolání žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 1. 11. 2021, č. j. 260062/21/KV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí č. 5“; prvostupňová rozhodnutí č. 1 až 5 dále společně jen „prvostupňová rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím č. 5 rozhodl prvostupňový orgán podle § 47d odst. 6 zákona OSPOD o žádosti žalobkyně tak, že se žalobkyni zvyšuje SPVPP o částku 28 000 Kč za kalendářní rok 2021. Zvýšení příspěvku žalobkyni vzniklo z titulu dvou nově uzavřených dohod o výkonu pěstounské péče, jak bylo blíže specifikováno v předmětném rozhodnutí, přičemž nárok byl přiznán v jednom případě od měsíce září 2021 (1 x 4 x 4 000 Kč) a ve druhém případě od měsíce října 2021 (1 x 3 x 4 000 Kč). Řízení o žalobě č. 5 bylo u soudu zaevidováno pod sp. zn. 77 Ad 2/2022.

II.

Žaloby a jejich doplnění

6. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky i argumentace obsažené ve všech pěti žalobách byly shodné, soud níže rekapituluje obsah všech žalob společně, s výjimkou skutkového základu jednotlivých věcí, v němž se žaloby lišily.
7. Úvodem všech žalob žalobkyně poté, co shrnula průběh správního řízení, uvedla, že vykonává činnost v oblasti doprovázení osob pečujících o děti v pěstounské péči nebo osob vedených v evidenci dle příslušných ustanovení zákona. Tuto činnost je oprávněna vykonávat po předchozím vyjádření příslušné pobočky Úřadu práce ČR, a to na základě dohody uzavřené mezi ním a pečující osobou, která obsahuje zákonem kogentně upravená práva a povinnosti. Stejně tak zákon vymezuje kogentně z taxativně uvedených důvodů možnosti ukončení tohoto vztahu ze strany doprovázené i doprovázející osoby.
8. Žalobkyně poté odkázala na § 47c odst. 7 zákona OSPOD, ve znění do 31. 12. 2021, upravující výpovědní lhůtu u dohod o výkonu pěstounské péče. Uvedla, že prvostupňový orgán měl pro zajištění základní určitosti a přezkoumatelnosti rozhodnutí v prvostupňových rozhodnutích uvést, že její nároky posuzoval dle § 47c odst. 7 zákona OSPOD, což ovšem neučinil. Žalobkyně tak mohla v odvoláních pouze dovozovat, že právě z tohoto ustanovení při posuzování její žádosti správní orgán postupoval. Již pouze tato skutečnost činí prvoinstanční rozhodnutí nepřezkoumatelné pro jeho neurčitost a zakládá takovou vadu, pro kterou prvostupňová i napadená rozhodnutí neobstojí jako zákonná. Žalovaný totiž v napadených rozhodnutích tuto námitku žalobkyně nerefletoval. Žalovaný v napadených rozhodnutích předložil právní výklad § 47c odst. 7 zákona OSPOD, ačkoliv z prvostupňových rozhodnutí lze jen velmi těžko usuzovat, zda prvostupňový orgán toto ustanovení zákona v posuzovaném případě aplikoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

9. Žalobkyně namítala, že právní výklad § 47c odst. 7 zákona OSPOD provedený žalovaným není správný ani přesvědčivý. Žalovaný v napadeném rozhodnutí připouští, aby si osoba pečující s doprovázející organizací sjednala výpovědní lhůtu za podmínek odlišných od kogentní úpravy zákona, konkrétně § 47c odst. 7 zákona. Žalovaný v konkrétní věci tak umožňuje, aby dohoda o výkonu pěstounské péče obsahovala fixní výpovědní lhůtu, pokud tato lhůta nepřesáhne 30 dnů, s tím, že až po jejím uplynutí může být účinná dohoda nová. Takový závěr však podle žalobkyně odporuje základnímu účelu dotčené právní úpravy, je i nesprávný a nevychází z jazykového ani teleologického výkladu dotčeného právního předpisu.
10. Žalobkyně poukázala na veřejnoprávní povahu zákona OSPOD, z čehož dovozuje, že již z tohoto hlediska je třeba považovat argumentaci žalovaného za nesprávnou, neboť kogentnost právní normy spočívá právě mimo jiné i v tom, že není možné se od ní odchýlit. Podle žalobkyně, jestliže právní předpis umožňuje, aby výpovědní lhůta byla nejvýše 30 dnů, tedy byla v délce 0 až 30 dnů, a její uplynutí spíše než na uplynutí času váže na existenci další, nové dohody, není možné, aby si strany mezi sebou sjednávaly jiné podmínky pro ukončení dohody. Tento závěr jasně plyne i z § 47b odst. 6 zákona OSPOD, dle něhož může osoba pečující nebo osoba v evidenci uzavřít jedinou dohodu o výkonu pěstounské péče, a to bez ohledu na počet svěřených dětí. Tímto zákazem je znemožněno, aby v jeden okamžik byly v platnosti dvě dohody, není tak možné, aby zde ve výpovědní lhůtě byla v platnosti dohoda, která byla vypovězena, a zároveň byla uzavřena dohoda nová. Z povahy věci tak zákonné ustanovení §47c odst. 7 zákona OSPOD působí *erga omnes* a pokud se mu jakékoliv smluvní ustanovení přičí, pak jde o smluvní ustanovení neplatně sjednané a neúčinné, k němuž není možné přihlížet. Zákon je právním předpisem veřejné povahy, proto aplikace či použití analogie předpisů soukromého práva (např. občanského zákoníku) není na místě.
11. Žalobkyně dále namítala, že výklad správních orgánů je v rozporu s právy a oprávněnými zájmy doprovázené osoby, která je dle tohoto výkladu „nucena“ zůstat u předchozí organizace po dobu dalších 30 dnů, ačkoliv má již uzavřenu dohodu s jinou, pro něj vhodnější a preferovanější organizací, a to zcela bez jakéhokoliv logického důvodu. Důvěra doprovázené osoby vůči doprovodné organizaci je důležitá, proto jakékoliv uvažování o výpovědní lhůtě, natož v délce 30 dní, při podání výpovědi ze strany doprovázené osoby není vůbec na místě. Pokud se doprovázená osoba rozhodne ukončit spolupráci s jednou organizací a má již uzavřenu dohodu s novou organizací, se kterou chce do budoucna spolupracovat, je nemístné ji „držet“ ještě po dobu tvrzené výpovědní lhůty v organizaci staré. Již z jednotlivých ustanovení samotného zákona je zřejmé, že hlavním objektem zájmu, k jehož podpoře a ochraně jednotlivá ustanovení zákona slouží, je doprovázená osoba, nikoliv organizace. Ta organizace, která dle výkladu úřadu práce má držet po dobu výpovědní lhůty tuto osobu ve své gesci, čerpá na ni příspěvek, ačkoliv již jakákoliv další spolupráce je vyloučena, a tak tyto peněžní prostředky poskytované z veřejných prostředků se zcela mýjí svému účinku.
12. Podle žalobkyně její názor zastává i zákonodárce, který dbá na ochranu práv a oprávněných zájmů osob, v jejichž prospěch jsou vypláceny veřejné prostředky. Než k dodržování formalit jeho úprava míří na to, aby pečující osoba byla doprovázena osobou, kterou si zvolí, která konvenuje jeho přáním a představám, aniž by vyžadoval striktní dodržování 30 denní výpovědní lhůty. Pokud by bylo vůlí zákonodárce, aby výpovědní lhůta byla 30 dnů, pak by tak mohl velmi snadno učinit vypuštěním slova „nejpozději“. Pokud zákonodárce užil relativně nestandardního vymezení výpovědní lhůty, když

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zároveň neumožnil v právní normě kogentní povahy se odchýlit od právní úpravy (např. „nesjednájí-li si strany jinak“), byl veden zcela očividně záměrem výpovědní lhůtu maximálně přizpůsobit potřebám pečující osoby, když zároveň zakázal uzavírat více než jednu dohodu.

13. Nad rámec právě uvedené společné argumentace obsažené ve všech žalobách žalobkyně v žalobě č. 1 ke konkrétním okolnostem dané věci uvedla, že žádost o SPVPP podala dne 23. 9. 2021, a to v návaznosti na uzavření jedné konkrétní dohody o výkonu pěstounské péče dne 22. 9. 2021. Správní orgány jí přiznaly nárok na SPVPP od listopadu 2021. Pokud ale v dané věci byla výpověď původní dohody doručena původní doprovázející organizaci dne 11. 10. 2021 a nová dohoda byla uzavřena již dne 22. 9. 2021, tak podle názoru žalobkyně nová dohoda v souladu s pravidlem zakotveným v § 47c odst. 7 zákona OSPOD vstoupila v platnost dne 12. 10. 2021, tedy nejpozději od tohoto data bylo nutné posuzovat nárok žalobkyně na SPVPP. Žalobkyně tak byla krácena na zákonném příspěvku, neboť jí měl být poskytnut již od října 2021, nikoliv od listopadu 2021.
14. V žalobě č. 2 žalobkyně ke konkrétním okolnostem dané věci uvedla, že žádost o SPVPP podala dne 18. 8. 2021, a to v návaznosti na uzavření 21 dohod o výkonu pěstounské péče uvedených v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí č. 2. Správní orgány jí přiznaly nárok na SPVPP v případě 20 dohod od září 2021 a v jednom případě od října 2021. Pokud ale v dané věci byly výpovědi 20 původních dohod doručeny původní doprovázející organizaci dne 10. 8. 2021 a výpověď jedné původní dohody doručena dne 6. 9. 2021 a nové dohody byly uzavřeny již dříve, tak podle názoru žalobkyně nové dohody v souladu s pravidlem zakotveným v § 47c odst. 7 zákona OSPOD vstoupily v platnost již dne 11. 8. 2021 (ve 20 případech), resp. 6. 9. 2021 v případě posledním. Tudíž nejpozději od těchto dat bylo nutné posuzovat nárok žalobkyně na SPVPP. Žalobkyně tak byla krácena na zákonném příspěvku, neboť jí měl být poskytnut ve 20 případech již od srpna 2021 a v jednom případě od září 2021, nikoliv o měsíc později.
15. V žalobě č. 3 žalobkyně ke konkrétním okolnostem dané věci uvedla, že žádost o SPVPP podala dne 25. 8. 2021, a to v návaznosti na uzavření 8 dohod o výkonu pěstounské péče uvedených v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí č. 3. Správní orgány jí přiznaly nárok na SPVPP v případě 6 dohod od září 2021. Pokud ale v dané věci byly výpovědi 6 původních dohod doručeny původní doprovázející organizaci dne 11. 8. 2021 a nové dohody byly uzavřeny již dříve, tak podle názoru žalobkyně nové dohody v souladu s pravidlem zakotveným v § 47c odst. 7 zákona OSPOD vstoupily v platnost již dne 12. 8. 2021, a tudíž od tohoto data bylo nutné posuzovat nárok žalobkyně na SPVPP. Žalobkyně tak byla krácena na zákonném příspěvku, neboť jí měl být poskytnut od srpna 2021, nikoliv od září 2021.
16. V žalobě č. 4 žalobkyně ke konkrétním okolnostem dané věci uvedla, že žádost o SPVPP podala dne 26. 8. 2021, a to v návaznosti na uzavření jedné konkrétní dohody o výkonu pěstounské péče. Správní orgány jí přiznaly nárok na SPVPP od října 2021. Pokud ale v dané věci byla výpověď původní dohody doručena původní doprovázející organizaci dne 6. 9. 2021 a nová dohoda byla uzavřena již dříve, tak podle názoru žalobkyně nová dohoda v souladu s pravidlem zakotveným v § 47c odst. 7 zákona OSPOD vstoupila v platnost dne 7. 9. 2021, tedy nejpozději od tohoto data bylo nutné posuzovat nárok žalobkyně na SPVPP. Žalobkyně tak byla krácena na zákonném příspěvku, neboť jí měl být poskytnut již od září 2021, nikoliv od října 2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

17. A konečně v žalobě č. 5 žalobkyně ke konkrétním okolnostem dané věci uvedla, že žádost o SPVPP podala dne 9. 9. 2021, a to v návaznosti na uzavření dvou konkrétních dohod o výkonu pěstounské péče. Správní orgány jí přiznaly nárok na SPVPP v jednom případě od září 2021 a ve druhém případě od října 2021. Pokud ale v dané věci byla výpověď původní dohody doručena původní doprovázející organizaci v jednom případě dne 11. 8. 2021 a ve druhém případě 21. 9. 2021, přičemž nové dohody byly uzavřeny již dříve, tak podle názoru žalobkyně nové dohody v souladu s pravidlem zakotveným v § 47c odst. 7 zákona OSPOD vstoupily v platnost dne 12. 8. 2021, resp. 22. 9. 2021, tedy nejpozději od těchto dat bylo nutné posuzovat nároky žalobkyně na SPVPP. Žalobkyně tak byla krácena na zákonném příspěvku, neboť jí měl být poskytnut v prvním případě již od srpna 2021 a ve druhém od září 2021, nikoliv od září, resp. října 2021.
18. Žalobkyně závěrem ve všech žalobách navrhla, aby soud napadená rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňová, zrušil a věci vrátil žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.
19. Podáním ze dne 10. 5. 2022 žalobkyně předložila soudu k důkazu dohody o výkonu pěstounské péče uzavřené mezi žalobkyní a osobami pečujícími a dále přehled uzavřených dohod. K tomu doplnila, že předkládané dohody typologicky, co do svého obsahu, odpovídají všem dohodám, které byly v předmětné věci vypovězeny.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobám

20. Žalovaný předložil soudu společné vyjádření ke všem žalobám, a to podáním ze dne 8. 6. 2022, doručeným soudu dne 13. 6. 2022.
21. K námitce nepřezkoumatelnosti, kterou žalobkyně spatřovala v neuvedení § 47c odst. 7 zákona OSPOD do výrokové části rozhodnutí, žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán ve výroku svého rozhodnutí uvedl základní ustanovení, dle kterého rozhodoval, tj. § 47d odst. 6 zákona OSPOD, a v odůvodnění rozhodnutí řádně vysvětlil, proč rozhodl tak, jak je ve výrokové části uvedeno. Žalovaný proto považoval výrokovou část i odůvodnění prvostupňových rozhodnutí za přezkoumatelné. Navíc žalovaný v napadených rozhodnutích do detailu vysvětlil danou problematiku. Žalovaný v dané souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38 zabývající se otázkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí.
22. Dále se žalovaný zabýval žalobkyní namítaným nesprávným výkladem relevantní právní úpravy dohod o výkonu pěstounské péče a nároku na SPVPP. Žalovaný nejprve zrekapitulovat ustanovení § 47b až 47d zákona OSPOD, ve znění účinném do 31. 12. 2021, které ve shodě s žalobkyní považoval za rozhodné znění.
23. Poté uvedl, že v napadených rozhodnutích konstatoval, že prvostupňový orgán postupoval v souladu se zákonem, když respektoval výpovědní lhůtu plynoucí v návaznosti na výpověď původních dohod o výkonu pěstounské péče uzavřených mezi pečujícími osobami a společností Náhradním rodinám, o.p.s. Výpovědní doba byla stanovena v souladu se zákonem. Dle zákona může být výpovědní lhůta v dohodě stanovena nejdéle na dobu 30 dnů, ale může být dohodnuta i výpovědní lhůta kratší. Bez ukončení původní dohody (v tomto případě po uplynutí výpovědní lhůty 30 dnů), nemůže vstoupit v platnost, resp. nabýt účinnosti, nově uzavřená dohoda. Nové dohody o výkonu pěstounské péče tak mohou účinnosti nabýt až po skončení výpovědní lhůty původní dohody o výkonu pěstounské péče. V posuzovaných případech k dohodě o

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

kratší, než 30denní výpovědní lhůta nedošlo. Dle stanoviska žalovaného výpovědní lhůta může být sjednána maximálně na dobu 30 dnů ode dne, kdy byla výpověď doručena druhé smluvní straně (může být tedy sjednána na dobu kratší), avšak neskončí dříve, než bude uzavřena nová dohoda o výkonu pěstounské péče (může tedy překročit i lhůtu 30 dnů ode dne, kdy byla výpověď doručena druhé smluvní straně).

24. Podle žalovaného je třeba v uvedeném kontextu vnímat i sdělení uvedené v informaci, kterou vydalo MPSV ČR, a podle kterého: *„Do 30 dnů od vypovězení dohody musí být uzavřena dohoda nová (s jiným poskytovatelem) nebo místně příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí musí upravit práva a povinnosti správním rozhodnutím. Výpovědní lhůta stávající dohody končí uzavřením dohody nové nebo dnem nabytí právní moci správního rozhodnutí nahrazujícího dohodu o výkonu pěstounské péče. Neměl by tudíž nastat okamžik, kdy by osoba pečující nebo osoba v evidenci byla bez dohody či správního rozhodnutí, tedy bez podpory, pomoci a dohledu.“* Pokud nedojde k vytržení pouze části věty *„Výpovědní lhůta stávající dohody končí uzavřením dohody nové ...“* a bude vnímán celý obsah sdělení, pak je bez pochybností zřejmé, že uvedeným bylo myšleno, že původní dohoda nemůže zaniknout dříve, než bude uzavřena dohoda nová, případně dnem nabytí právní moci správního rozhodnutí nahrazujícího dohodu o výkonu pěstounské péče. Tyto dvě možnosti jsou uvedeny v jedné větě a správní rozhodnutí, den nabytí jeho právní moci, nemůže nastat dříve než po uplynutí 30denní výpovědní lhůty. Může dojít k dohodě mezi stranami, avšak pokud k této nedojde, nastupuje institut 30denní výpovědní lhůty se všemi konsekvencemi k danému se vztahujícími.
25. Podle žalovaného je při výkladu nutné brát v úvahu nejen společnost, která uzavřela novou dohodu, ale i společnost původní (v tomto konkrétním případě společnost Náhradním rodinám, o.p.s.). Ukončení jedné dohody o výkonu pěstounské péče a uzavření nové ovlivňuje nejen pěstouny a organizaci, která uzavřela novou dohodu o výkonu pěstounské péče, ale také organizaci původní. I tato si zasluhuje určitou právní ochranu a k tomu slouží např. právě institut 30denní výpovědní lhůty. Tato lhůta mimo jiné má pomoci původní doprovázející organizaci k zabezpečení všeho potřebného souvisejícího s výpovědí.
26. Žalovaný doplnil, že ne vždy musí být 30denní výpovědní lhůta dodržena. Tuto lhůtu např. prolamuje, jak je již výše uvedeno, uzavřená dohoda. Ze spisových dokumentací zaslaných k odvolacímu řízení žádná dohoda o úpravě výpovědní lhůty domluvena nebyla. Dále, i ve výpovědní lhůtě původní doprovázející organizace poskytuje pěstounům příslušnou podporu a pomoc.
27. Žalovaný uzavřel, že napadená rozhodnutí jsou v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno tato rozhodnutí zrušit. Proto navrhl zamítnutí žalob.

IV.

Průběh řízení

28. Soud konstatuje, že všechny žaloby směřující proti napadeným rozhodnutím byly podány včas, neboť zákonná lhůta dvou měsíců byla dodržena. Napadené rozhodnutí č. 1 bylo žalobkyni (resp. jejímu právnímu zástupci) doručeno dne 10. 1. 2022 a žaloba č. 1 byla soudu doručena dne 4. 2. 2022. Napadené rozhodnutí č. 2 bylo žalobkyni (resp. jejímu právnímu zástupci) doručeno dne 10. 1. 2022 a žaloba č. 2 byla soudu doručena dne 4. 2. 2022. Napadené rozhodnutí č. 3 bylo žalobkyni (resp. jejímu právnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zástupci) doručeno dne 15. 12. 2021 a žaloba č. 3 byla soudu doručena dne 4. 2. 2022. Napadené rozhodnutí č. 4 bylo žalobkyni (resp. jejímu právnímu zástupci) doručeno dne 15. 12. 2021 a žaloba č. 4 byla soudu doručena dne 4. 2. 2022. A konečně napadené rozhodnutí č. 5 bylo žalobkyni (resp. jejímu právnímu zástupci) doručeno dne 15. 12. 2021 a žaloba č. 5 byla soudu doručena dne 4. 2. 2022.

29. Soud dále konstatuje, že všechny žaloby byly podány osobou k tomu oprávněnou (žalobkyně byla adresátem napadených rozhodnutí), proti žalovanému, který je pasivně legitimován (jako odvolací orgán, který vydal napadená rozhodnutí), po vyčerpání řádných opravných prostředků (proti napadeným rozhodnutím nebylo odvolání přípustné) a obsahují všechny požadované formální náležitosti. Soud proto mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žalob.
30. Soud usneseními ze dne 8. 3. 2022, č. j. 77 Ad 1/2022 – 37, ze dne 15. 3. 2022, č. j. 55 Ad 2/2022 – 26, ze dne 30. 3. 2022, č. j. 55 Ad 1/2022 – 28 a ze dne 22. 3. 2022, č. j. 77 Ad 2/2022 – 28 postupně spojil později podané žaloby č. 2 až 5 ke společnému projednání s nejdříve podanou žalobou č. 1 vedenou pod sp. zn. 57 Ad 2/2022, a to z důvodu procesní ekonomie řízení. Ve všech pěti případech totiž byli dáni stejní účastníci řízení a jejich procesní stanoviska byla, co do podstaty, shodná.
31. O podaných žalobách soud rozhodoval bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť žalobkyně v soudem stanovené lhůtě soudu nesdělila, že požaduje, aby ve věci bylo nařízeno jednání, a žalovaný s tímto postupem vyslovil souhlas ve vyjádření k žalobě ze dne 8. 6. 2022.

V.

Posouzení věci soudem

32. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. soud vycházel při přezkoumání napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. Soud přezkoumal napadená rozhodnutí i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (srov. § 76 s. ř. s.), přičemž žádné takové vady neshledal.
33. Poté, co soud v projednávané věci přezkoumal napadená rozhodnutí a předmětné správní spisy, dospěl k závěru, že žádná z projednávaných žalob **není důvodná**.
34. Soud předesílá, že žalobkyně ve své žalobě nenamítala žádné procesní vady či nedostatky předmětných správních řízení (s výjimkou námitky nepřezkoumatelnosti prvostupňových rozhodnutí, se kterou se soud vypořádá níže), stejně jako správním orgánům nic nevytýkala ve vztahu ke zjištěnému skutkovému stavu. Soud proto rekapituluje průběh správních řízení pouze ve stručnosti, přičemž v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadených rozhodnutí.
35. Žalobkyně podala u prvostupňového orgánu v měsíci srpnu a září 2021 jednotlivé žádosti o SPVPP z důvodu uzavření nových dohod o výkonu pěstounské péče, které společně s žádostmi doložila, jakož i doložila příslušné souhlasy orgánů sociálně právní ochrany dětí s uzavřením těchto dohod. Prvostupňový orgán v jednotlivých případech zjistil, že pečující osoby měly do té doby uzavřeny dohody o výkonu pěstounské péče se společností Náhradním rodinám, o.p.s. Rovněž prvostupňový orgán zjistil, že v původních dohodách byla sjednána výpovědní lhůta v délce 30 dní od doručení, tj. odpovídala maximální délce výpovědní lhůty dle § 47c odst. 7 zákona OSPOD. Poté

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

prvostupňový orgán v jednotlivých případech zjistil, kdy byly jednotlivé výpovědi původních dohod ze strany pečujících osob doručeny společnosti Náhradním rodinám, o.p.s. Následně prvostupňový orgán v jednotlivých případech vydal vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, které doručil žalobkyni. Poté již prvostupňový orgán vydal jednotlivá prvostupňová rozhodnutí, v nichž žalobkyni přiznal SPVPP v zákonné výši 4 000 Kč měsíčně, a to vždy od měsíce, v němž uplynula 30denní výpovědní lhůta původní dohody uzavřené mezi pečující osobou a původní doprovázející organizací (tj. Náhradním rodinám, o.p.s.), která byla počítána ode dne doručení výpovědi. Žalobkyně se proti prvostupňovým rozhodnutím odvolala, neboť požadovala přiznat SPVPP vždy o měsíc dříve, tedy vždy od měsíce, v němž byly doručeny výpovědi původních dohod. Žalovaný podaná odvolání ve všech případech zamítl, a to napadenými rozhodnutími.

36. Žalovaný v jednotlivých napadených rozhodnutích shrnul podstatu posouzení a rozhodnutí prvostupňového orgánu, s nimiž se ztotožnil a aproboval je, následovně.
37. V napadeném rozhodnutí č. 1 žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán rozhodl o zvýšení SPVPP o částku 8 000 Kč za kalendářní rok 2021, když tento příspěvek navýšil od měsíce listopadu 2021 dle ustanovení § 47d odst. 2 písm. b) zákona OSPOD. S tímto žalobkyně nesouhlasila a požadovala, aby byl nárok posuzován od skutečného data uzavření dohody s doprovázenou osobou. Ze spisové dokumentace vztahující se k pečující osobě vyplývá, že uzavřela dohodu o výkonu pěstounské péče se společností Náhradním rodinám, o.p.s. V této dohodě bylo uvedeno, že osoba pečující a organizace mohou tuto dohodu písemně vypovědět za podmínek stanovených zákonem OSPOD a výpovědní lhůta činí 30 dnů, kdy počíná běžet dnem následujícím po doručení výpovědi druhé smluvní straně. Výpověď dané pečující osoby společnost Náhradním rodinám, o.p.s. převzala dne 11. 10. 2021. Výpovědní lhůta 30 dnů, která začala běžet dnem následujícím po doručení výpovědi druhé smluvní straně, uplynula v měsíci listopadu 2021, proto prvostupňový orgán navýšil SPVPP od měsíce listopadu 2021.
38. V napadeném rozhodnutí č. 2 žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán rozhodl o zvýšení SPVPP o částku 332 000 Kč za kalendářní rok 2021, kdy tento příspěvek navýšil u dvaceti dohod od měsíce září 2021 a u jedné dohody od měsíce října 2021 dle ustanovení § 47d odst. 2 písm. b) zákona OSPOD. S tímto žalobkyně nesouhlasila a žádala, aby byl nárok posuzován od skutečného data uzavření dohod s doprovázenou osobou. Ze spisových dokumentací vztahujících se k osobám uvedeným v bodech 1 až 21 vyplývá, že uzavřely dohodu o výkonu pěstounské péče se společností Náhradním rodinám, o.p.s. V této dohodě je uvedeno, že pečující osoba a organizace mohou tuto dohodu písemně vypovědět za podmínek stanovených zákonem OSPOD a výpovědní lhůta činí 30 dnů, kdy počíná běžet dnem následujícím po doručení výpovědi druhé smluvní straně. Výpovědi osob uvedených v bodech 1-19 a 21 společnost Náhradním rodinám, o.p.s. převzala dne 10. 8. 2021 a výpověď osoby uvedené v bodu 20 dne 6. 9. 2021. Výpovědní lhůta 30 dnů, která začala běžet dnem následujícím po doručení výpovědi druhé smluvní straně, uplynula v měsíci září 2021 (resp. u dohody uvedené v bodu 20 v měsíci říjnu 2021), proto prvostupňový orgán navýšil SPVPP od měsíce září 2021 (resp. u dohody uvedené v bodu 20 od měsíce října 2021).
39. V napadeném rozhodnutí č. 3 žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán rozhodl o zvýšení SPVPP o částku 136 000 Kč za kalendářní rok 2021, kdy tento příspěvek navýšil od měsíce září 2021 celkem u šesti dohod o výkonu pěstounské péče a od měsíce srpna 2021

u dvou dohod o výkonu pěstounské péče dle ustanovení § 47d odst. 2 písm. b) zákona OSPOD. S tímto žalobkyně nesouhlasila u dohod uvedených v bodech 2, 3, 4, 5, 6 a 8 a v těchto šesti případech žádala o navýšení SPVPP již od měsíce srpna 2021. Ze spisové dokumentace vztahující se k pečujícím osobám uvedeným v bodech 2, 3, 4, 5, 6 a 8 vyplývá, že ve všech původně uzavřených dohodách o výkonu pěstounské péče se společností Náhradním rodinám, o.p.s. je uvedeno, že pečující osoba a organizace mohou tuto dohodu písemně vypovědět za podmínek stanovených zákonem OSPOD a výpovědní lhůta činí 30 dnů, kdy počíná běžet dnem následujícím po doručení výpovědi druhé smluvní straně. Výpovědní lhůta 30 dnů byla dále potvrzena telefonicky ze strany společnosti Náhradním rodinám, o.p.s. dne 20. 9. 2021. Výpovědi pečujících osob uvedených v bodech 2, 3, 4, 5, 6 a 8 společnost Náhradním rodinám, o.p.s. převzala dne 10. 8. 2021. Výpovědní lhůta 30 dnů, která začala běžet dnem následujícím po doručení výpovědi druhé smluvní straně, uplynula v měsíci září 2021, proto prvostupňový orgán navýšil SPVPP od měsíce září 2021.

40. V napadeném rozhodnutí č. 4 žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán rozhodl o zvýšení SPVPP o částku 12 000 Kč za kalendářní rok 2021, kdy tento příspěvek navýšil od měsíce října 2021 dle ustanovení § 47d odst. 2 písm. b) zákona OSPOD. S tímto odvolatel nesouhlasil a žádal o navýšení SPVPP již od měsíce září 2021. Ze spisové dokumentace vztahující se k dané pečující osobě vyplývá, že dne 10. 4. 2013 uzavřela dohodu o výkonu pěstounské péče se společností Náhradním rodinám, o.p.s. V této dohodě je uvedeno, že pečující osoba a organizace mohou tuto dohodu písemně vypovědět za podmínek stanovených zákonem OSPOD a výpovědní lhůta činí 30 dnů, kdy počíná běžet dnem následujícím po doručení výpovědi druhé smluvní straně. Výpovědní lhůta 30 dnů byla dále potvrzena telefonicky ze strany společnosti Náhradním rodinám, o.p.s. dne 20. 9. 2021. Výpověď od pečující osoby společnost Náhradním rodinám, o.p.s. převzala dne 6. 9. 2021. Výpovědní lhůta 30 dnů, která začala běžet dnem následujícím po doručení výpovědi druhé smluvní straně, uplynula v měsíci říjnu 2021, proto prvostupňový orgán navýšil SPVPP od měsíce října 2021.
41. V napadeném rozhodnutí č. 5 žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán rozhodl o zvýšení SPVPP o částku 28 000 Kč za kalendářní rok 2021, kdy tento příspěvek navýšil od měsíce září 2021 u jedné dohody o výkonu pěstounské péče a od měsíce října 2021 u druhé dohody o výkonu pěstounské péče dle ustanovení § 47d odst. 2 písm. b) zákona OSPOD. S tímto žalobkyně nesouhlasila a žádala o navýšení SPVPP u jedné dohody již od měsíce srpna 2021 a u druhé dohody již od měsíce září 2021. Ze spisové dokumentace vztahující se k daným pečujícím osobám vyplývá, že v obou původně uzavřených dohodách o výkonu pěstounské péče se společností Náhradním rodinám, o.p.s. je uvedeno, že pečující osoba a organizace mohou tuto dohodu písemně vypovědět za podmínek stanovených zákonem OSPOD a výpovědní lhůta činí 30 dnů, kdy počíná běžet dnem následujícím po doručení výpovědi druhé smluvní straně. Výpovědní lhůta 30 dnů byla dále potvrzena telefonicky ze strany společnosti Náhradním rodinám, o.p.s. dne 20. 9. 2021. Výpověď první pečující osoby společnost Náhradním rodinám, o.p.s. převzala dne 10. 8. 2021 a výpověď druhé pečující osoby převzala dne 21. 9. 2021. Výpovědní lhůta 30 dnů, která začala běžet dnem následujícím po doručení výpovědi druhé smluvní straně, uplynula tedy v měsíci září 2021 a v měsíci říjnu 2021, proto prvostupňový orgán navýšil SPVPP od měsíce září 2021 a od měsíce října 2021.
42. Ve správní žalobě žalobkyně vůči napadeným rozhodnutím namítala jednak vadu spočívající v nepřezkoumatelnosti prvostupňových rozhodnutí, a poté nezákonnost,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

kteřou žalobkyně spatřovala v nesprávném výkladu a aplikaci § 47c odst. 7 zákona OSPOD upravujícího výpovědní lhůtu v případě dohod o výkonu pěstounské péče, což podle žalobkyně vedlo k nesprávnému určení výše zákonného příspěvku (SPVPP) přiznaného žalobkyni.

43. Vzhledem k tomu, že předmětem sporu bylo posouzení právních otázek, nikoli skutkových, soud pro účely svého posouzení neprováděl žádné dokazování, když plně postačovalo vyjít z obsahu správních spisů a z podání účastníků. Návrhy žalobkyně na provedení důkazu dohodami o výkonu pěstounské péče uzavřené mezi žalobkyní a osobami pečujícími a dále přehledem uzavřených dohod měl soud za nadbytečné, neboť po skutkové stránce nebylo mezi účastníky řízení sporu o tom, že předmětné dohody byly uzavřeny, resp. kdy k jejich uzavření došlo a co bylo jejich obsahem.
44. Soud se nejdříve zabýval důvodností žalobní námitky o vadě řízení spočívající v tom, že prvostupňová rozhodnutí byla nepřezkoumatelná, kterou podle názoru žalobkyně žalovaný v napadených rozhodnutích nerefletoval. Nepřezkoumatelnost jednotlivých prvostupňových rozhodnutí žalobkyně spatřovala v tom, že prvostupňový orgán ve svých rozhodnutích neuvedl, že nárok žalobkyně na SPVPP posuzoval podle § 47c odst. 7 zákona OSPOD.
45. V této souvislosti soud nejprve uvádí, že z hlediska soudního přezkumu činí rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 – 56, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2021, č. j. 7 As 447/2019 – 60, bod [22]). Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2016, č. j. 1 As 287/2015 – 51, bod [24]) dále vyplývá, že „*přezkoumatelné rozhodnutí je rozhodnutí srozumitelné, s dostatkem důvodů podporujících výrok rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dána především tehdy, opřel-li soud rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS), nebo pokud zcela opomněl vypořádat některou z námitek uplatněných v žalobě (viz např. rozsudek ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 4/2007 – 58, rozsudek ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 – 73, publ. pod č. 787/2006 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004 – 74).*“ Ačkoliv byl tento právní názor vysloven ve vztahu k soudnímu rozhodnutí, lze jej vztáhnout i na rozhodnutí správních orgánů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 – 45, bod [22]). Zároveň je nutno zdůraznit, že nesouhlas žalobkyně s výkladem učiněným správními orgány nelze zaměňovat s nepřezkoumatelností jejich rozhodnutí, která je objektivní překážkou znemožňující soudu tato přezkoumat (přiměřeně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2019, č. j. 10 As 102/2018 – 45, bod [15]).
46. V posuzovaném případě je již z odůvodnění prvostupňových rozhodnutí jasně patrné, na základě jakých skutkových zjištění a právních důvodů prvostupňový orgán posoudil nárok žalobkyně na SPVPP, resp. z jakých důvodů tento nárok v jednotlivých případech přiznal od měsíce, v němž uplynula 30denní výpovědní lhůta počítaná ode dne doručení výpovědi původních dohod o výkonu pěstounské péče původní pověřené osobě. Prvostupňový orgán vydával rozhodnutí o výši SPVPP, tudíž ve výroku svých rozhodnutí správně odkázal na § 47d odst. 6 zákona OSPOD. Žalobkyní namítané ustanovení § 47c odst. 7 zákona OSPOD, které upravuje výpovědní lhůtu u dohod o

výkonu pěstounské péče, nemělo ve výroku prvostupňového rozhodnutí své místo, přičemž je prvostupňový orgán nemusel výslovně uvádět v odůvodnění svých rozhodnutí. I bez odkazu na uvedené zákonné ustanovení totiž bylo zřejmé, že prvostupňový orgán aplikoval 30denní výpovědní lhůtu sjednanou v původních dohodách o výkonu pěstounské péče, což je z hlediska přezkoumatelnosti prvostupňových rozhodnutí zcela dostačující. Navíc z odůvodnění napadených rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný námitkou nepřezkoumatelnosti prvostupňových rozhodnutí zabýval a že vysvětlil, proč podle jeho názoru prvostupňový orgán postupoval správně, když aplikoval 30denní výpovědní lhůtu, která byla v původních dohodách sjednána v souladu s § 47c odst. 7 zákona OSPOD.

47. Soud tak neměl pochyb o tom, že posouzení správních orgánů je jako celek plně přezkoumatelné. Z právě uvedených důvodů soud shledal první žalobní námitku nedůvodnou.
48. Soud posléze mohl přistoupit k posouzení námitky nezákonnosti napadených rozhodnutí, tj. namítaného nesprávného výkladu a aplikace § 47c odst. 7 zákona OSPOD upravujícího výpovědní lhůtu v případě dohod o výkonu pěstounské péče, což podle žalobkyně vedlo k nesprávnému určení výše jí přiznaného zákonného příspěvku (SPVPP).
49. Soud ve svém posouzení zákonnosti napadených rozhodnutí vyšel zejména z následující relevantní právní úpravy.
50. Podle § 47b odst. 1 zákona OSPOD *obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož obvodu má trvalý pobyt osoba pečující nebo osoba v evidenci, navrhne této osobě uzavření dohody o výkonu pěstounské péče, která upraví podrobnosti ohledně výkonu práv a povinností založených v § 47a a současně informuje o možnosti uzavřít dohodu o výkonu pěstounské péče podle odstavce 4.*
51. Podle § 47b odst. 4 věty první zákona OSPOD *pokud není dohoda o výkonu pěstounské péče uzavřena s příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností, může dohodu o výkonu pěstounské péče se souhlasem příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností uzavřít s osobou pečující nebo osobou v evidenci obecní úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož obvodu nemá osoba pečující nebo osoba v evidenci trvalý pobyt, krajský úřad nebo pověřená osoba.*
52. Podle § 47b odst. 6 zákona OSPOD *osoba pečující nebo osoba v evidenci uzavírá jedinou dohodu o výkonu pěstounské péče bez ohledu na počet svěřených dětí.*
53. Podle § 47c odst. 3 zákona OSPOD *osoba pečující nebo osoba v evidenci mohou vypovědět dohodu o výkonu pěstounské péče bez udání důvodu.*
54. Podle § 47c odst. 7 zákona OSPOD *výpovědní lhůta skončí nejpozději uplynutím 30 dnů ode dne, kdy byla výpověď doručena druhé smluvní straně, ne však dříve, než bude uzavřena nová dohoda o výkonu pěstounské péče. V případě, kdy obecní úřad obce s rozšířenou působností vydá rozhodnutí podle § 47b odst. 2, končí výpovědní lhůta dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.*
55. Podle § 47d odst. 1 zákona OSPOD *nárok na státní příspěvek na výkon pěstounské péče má obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě vydání správního rozhodnutí podle § 47b nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností, obecní úřad, krajský úřad, nebo pověřená osoba, které uzavřely dohodu o výkonu pěstounské péče podle § 47b. Tento státní příspěvek je*

určen na pokrytí nákladů vynakládaných na zajišťování pomoci osobám pečujícím, osobám v evidenci nebo svěřeným dětem a na provádění dohledu nad pěstounskou péčí.

56. Podle § 47d odst. 2 zákona OSPOD výše státního příspěvku na výkon pěstounské péče činí a) 48 000 Kč za kalendářní rok, pokud pravomocné správní rozhodnutí nebo dohoda o výkonu pěstounské péče trvaly po celý kalendářní rok, b) částku, odpovídající jedné dvanáctině z částky uvedené v písmenu a), a to za každý kalendářní měsíc nebo jeho část v rámci kalendářního roku, v němž existovalo pravomocné správní rozhodnutí, nebo trvala dohoda o výkonu pěstounské péče.
57. Podle § 47d odst. 5 zákona OSPOD příjemce státního příspěvku na výkon pěstounské péče je povinen oznámit krajské pobočce Úřadu práce, která tento příspěvek přiznala, do 15 dnů všechny skutečnosti rozhodné pro nárok na tento příspěvek, zejména ukončení dohody o výkonu pěstounské péče nebo zrušení správního rozhodnutí.
58. Podle § 47d odst. 6 věta první zákona OSPOD krajská pobočka Úřadu práce na základě oznámení podle odstavce 5 rozhodne o změně výše státního příspěvku nebo o zastavení jeho výplaty.
59. Podle § 4 odst. 2 zákona OSPOD sociálně-právní ochranu dále zajišťují [...] d) další právnické a fyzické osoby, jsou-li výkonem sociálně-právní ochrany pověřeny, (dále jen „pověřená osoba“).
60. V projednávané věci nebylo sporu o tom, že žalobkyně, jako pověřená osoba, v předmětných případech uzavřela s pečujícími osobami nové dohody o výkonu pěstounské péče, kterými byly nahrazeny původní dohody o výkonu pěstounské péče uzavřené mezi týmiž pečujícími osobami a původní pověřenou osobou, společností Náhradním rodinám, o.p.s. Rovněž nebylo sporné, že jednotlivé původní dohody o výkonu pěstounské péče byly ukončeny výpovědí danou pečujícími osobami. Konečně nebylo sporu ani o tom, že žalobkyni z titulu předmětných nově uzavřených dohod o výkonu pěstounské péče vznikl nárok na SPVPP.
61. Podstatou sporu bylo pouze to, zda v jednotlivých případech žalobkyni nárok na SPVPP náleží i za měsíc předcházející měsíci, od kterého správní orgány předmětný nárok žalobkyni přiznaly. Správní orgány žalobkyni přiznaly nárok na SPVPP vždy od měsíce, v němž uplynula 30denní výpovědní lhůta počítaná od doručení výpovědi původních dohod o výkonu pěstounské péče dané jednotlivými pečujícími osobami původní pověřené osobě. Naproti tomu žalobkyně požadovala přiznat nárok již od měsíce, v němž dané výpovědi původních dohod o výkonu pěstounské péče byly doručeny původní pověřené osobě, když podle jejího názoru se 30denní výpovědní lhůta v posuzovaných případech neuplatní.
62. Soud vyšel ze zjištění správních orgánů, žalobkyni v žalobách nezpochybněných, že ve všech původních dohodách o výkonu pěstounské péče uzavřených mezi pečujícími osobami a původní pověřenou osobou byla sjednána 30denní výpovědní doba, a dále že k doručení jednotlivých výpovědí došlo ve dnech uvedených v prvostupňových rozhodnutích.
63. Z výše uvedené právní úpravy vyplývá, že v případech, kdy dohoda o výkonu pěstounské péče netrvala celý kalendářní rok (jako tomu bylo v posuzované věci žalobkyně), náleží pověřené osobě nárok na SPVPP za každý kalendářní měsíc, v němž trvala dohoda o výkonu pěstounské péče. V situacích, kdy dosavadní dohodu o výkonu pěstounské péče nahrazuje dohoda nová, uzavřená pečující osobou s jinou pověřenou

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

osobou (v daném případě žalobkyní), musí být nejprve ukončen původní smluvní vztah, resp. právní poměr (tj. v posuzovaném případě smluvní vztah založený původními dohodami, které měly pečující osoby uzavřeny se společností Náhradním rodinám, o.p.s.), neboť z hlediska čerpání SPVPP může pečující osoba být pouze ve smluvním vztahu s jednou pověřenou osobou. V projednávané věci pak k ukončení původních dohod o výkonu pěstounské péče došlo na základě výpovědí podaných ze strany pečujících osob. V situaci, kdy v původních dohodách byla sjednána 30denní výpovědní doba, která neodporovala kogentnímu ustanovení § 47c odst. 7 zákona OSPOD, neboť to stanovuje lhůtu 30 dnů od doručení výpovědi, jako maximální možnou, soud nevidí jediného rozumného důvodu, pro který by sjednaná výpovědní lhůta neměla být respektována. I v oblasti veřejného práva se nepochybně prosadí zásada *pacta sunt servanda*, není-li smluvní ujednání v rozporu s kogentním ustanovením zákona, což v případě sjednané 30denní výpovědní lhůty nebylo, jak již bylo uvedeno výše.

64. Pokud tedy v posuzovaném případě pečující osoby uzavřely s žalobkyní nové dohody o výkonu pěstounské péče ještě před tím, než uplynula výpovědní doba u dohod původních (v některých případech dokonce ještě před tím, než byly výpovědi původních dohod doručeny pečujícími osobami původní pověřené osobě), pak z hlediska nároku na SPVPP lze na tyto nové dohody pohlížet jako na účinné až poté, co dosavadní smluvní vztahy založené původními dohodami o výkonu pěstounské péče skončily uplynutím výpovědní doby sjednané v délce 30 dnů od doručení výpovědi druhé smluvní straně (tj. původní pověřené osobě). Správní orgány tudíž správně žalobkyni přiznaly nárok na SPVPP ve vztahu k předmětným nově uzavřeným dohodám o výkonu pěstounské péče vždy od měsíce, v němž skončil dosavadní smluvní vztah mezi pečující osobou a původní pověřenou osobou založený původními dohodami, k čemuž došlo uplynutím 30denní výpovědní doby.
65. Soud se proto neztotožnil s žalobkyní v tom, že by správní orgány v projednávané věci nesprávně a nepřesvědčivě vyložily § 47c odst. 7 zákona OSPOD. Naopak soud souhlasil s výkladem § 47c odst. 7 zákona OSPOD, jakož i určením okamžiku vzniku nároku žalobkyně na SPVPP dle § 47d zákona OSPOD, který provedly správní orgány, neboť se jednalo o výklad správný a mající oporu v relevantní právní úpravě.
66. Soud nepřisvědčil argumentaci žalobkyně, která ze slovního spojení „nejpozději uplynutím 30 dnů“ uvedeného v § 47c odst. 7 zákona OSPOD, ve spojení s požadavkem na uzavření pouze jedné dohody o výkonu pěstounské péče obsaženým v § 47b odst. 6 zákona OSPOD, dovozovala, že v těch případech, kdy je uzavřena nová dohoda ještě před výpovědí původní dohody, tak se výpovědní lhůta neuplatní. Takovýto výklad je nelogický a zjevně nesprávný, když by popíral shora zmíněnou právní zásadu *pacta sunt servanda* a současně by i zakládal právní nejistotu mezi účastníky dosavadního vztahu založeného původní dohodou o výkonu pěstounské péče. Správný výklad slovního spojení „nejpozději uplynutím 30 dnů“ užitého v § 47c odst. 7 zákona OSPOD je takový, že zákonodárce dává účastníkům dohody o výkonu pěstounské péče možnost si ujednat kratší než 30denní lhůtu, čehož ovšem v posuzovaném případě účastníci původních dohod o výkonu pěstounské péče zjevně nevyužili.
67. Soud rovněž nesdílel názor žalobkyně, že by uvedeným výkladem správních orgánů docházelo k „nucení“ pečujících osob zůstat u původní pověřené osoby „po dobu dalších 30 dnů“, ačkoli již mají uzavřenu dohodu novou s jinou organizací. Pro pečující osoby totiž nebylo nikterak překvapivé, že spolupráce s původní pověřenou osobou bude

ukončena až uplynutím sjednané 30denní výpovědní doby, kterou zákonodárce považoval za přiměřenou, když ji v § 47c odst. 7 zákona OSPOD stanovil jako maximální přípustnou. Pečující osoba je sice oprávněna vypovědět dohodu o výkonu pěstounské péče i bez udání důvodu, na straně druhé je povinna respektovat sjednanou výpovědní lhůtu; na tom soud nespatřuje nic nemístného, jak namítala žalobkyně.

68. S ohledem na vše shora uvedené se soud ztotožnil se správními orgány, že ve vztahu k předmětným dohodám o výkonu pěstounské péče nově uzavřeným žalobkyní s danými pečujícími osobami, kteréžto dohody nahrazovaly původní dohody uzavřené týmiž pečujícími osobami se společností Náhradním rodinám, o.p.s., bylo možné žalobkyni přiznat nároky na SPVPP vždy od měsíce, v němž skončil dosavadní smluvní vztah mezi pečující osobou a původní pověřenou osobou založený původní dohodou, k čemuž vždy došlo uplynutím 30denní výpovědní doby počítané od doručení příslušné výpovědi druhé smluvní straně. Správní orgány tedy v posuzovaných případech postupovaly zcela v souladu se zákonem. Soud též v projednávané věci neshledal v postupu správních orgánů žádné závažné pochybení, které by mělo za následek nezákonnost napadených, resp. prvostupňových rozhodnutí.

VI.

Rozhodnutí soudu

69. Soud neshledal žádný z žalobkyní uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žaloby podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VII.

Náklady řízení

70. Výrokem II. soud rozhodl o nákladech řízení, a to v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu nákladů ten účastník, který byl v řízení plně úspěšný.
71. V tomto řízení by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Žalovanému nicméně žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 28. února 2023

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.